

Mái Tóc Dài Bay Trong Khói Sương

Mái tóc dài bay trong khói sương
chiều ơi ai biểu xuống hoàng hôn
lát đèn muôn ngọn soi thành phố
tự ở lòng ta con suối tuôn?

Em tóc dài quanh co núi dài
Trường Sơn một dải nguyệt lung lay
ta lay mà được năm châu nhĩ
về siết em tròn hai cánh tay!

Mái tóc dài ơi mái tóc hương
vườn cau của Ngoại hoa hoa thơm
anh thơm hai má em hồi đó
còn ngất ngây chừ chút phấn vương!

Lòng nhủ lòng quên Non Nước cũ
mới không quần áo mới vừa mua...
ngồi đây anh ngó dòng sông chảy
mái tóc em vờn muôn ý thơ!

Là chẳng quên nha Đà Lạt nhá
núi hoa quý tình em bao la...
loài hoa không có ai đem bán
anh hiểu Tình Yêu: Nước với Nhà!

Anh sẽ trở về sẽ trở về
như chiều buông nắng xuống bờ đê
như em buông tóc khi em khóc
che lại hoài hoài mắt đỏ hoe...

*Mái tóc dài ơi mái tóc nằm
hai bờ vai lùa gió bay trắng
sang anh một tối trăng mờ tỏ
một tối nào em...một tối Rằm!*

Trần Văn Lệ